

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 118

van **DANIELLE GODDERIS-T'JONCK**

datum: 9 november 2017

aan **JO VANDEURZEN**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Niet-dringend liggend ziekenvervoer - Opleiding chauffeurs en begeleiders

In de beleidsbrief 2017-2018 'Welzijn, Volksgezondheid en Gezin' en in het voorontwerp van decreet betreffende niet-dringend liggend ziekenvervoer wordt gesteld dat een onafhankelijke commissie met daarin alle belanghebbenden de minimale kwaliteitseisen voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer uitwerkte die decretaal zullen worden vastgelegd.

In de memorie van toelichting lezen we dat de "onafhankelijke commissie een gemengde werkgroep opleiding installeert die advies geeft over de bepaling en de actualisering van de leerdoelstellingen en de te verwerven vaardigheden van de opleiding en permanente vorming van de hulpverlener-ambulancier niet-dringend liggend ziekenvervoer. Deze gemengde werkgroep opleiding moet het cursusprogramma van organisaties die zich kandidaat stellen om deze opleidingen te geven, evalueren en op basis hiervan al dan niet een gunstig advies inzake machtiging verlenen. De gemengde werkgroep opleiding moet er over waken dat het aanbod aan opleiding toereikend is om te antwoorden op de nood aan opleiding. De gemengde werkgroep opleiding bepaalt, communiceert en evalueert de eerder verworven kwalificaties op basis waarvan een ziekenvervoerder gelijkgesteld kan worden met de vereiste opleidingskwalificaties."

Een van de gestelde kwaliteitseisen voor het niet-dringend liggend ziekenvervoer is dat de ziekenvervoerders een certificaat van eerstehulp-opleiding moeten behalen tegen 1 januari 2018. De begeleider moest dit certificaat al tegen 1 januari 2017 behaald hebben. Binnen een vooropgestelde termijn van 5 jaar moet de begeleider een meer uitgebreide opleiding niet-dringend liggend ziekenvervoer volgen. Deze opleiding zou te vergelijken zijn met de specifieke opleiding voor dringende geneeskundige hulpverlening. Er wordt gestreefd naar een modulair opleidingsmodel. Afstemming met de federale overheid, bevoegd voor de opleiding van ambulanciers van zowel niet-dringend als dringend ziekenvervoer, is nodig.

1. Is er met de federale overheid contact gelegd om de afstemming waar te maken?
2. Welke adviezen werden intussen door de werkgroep opleiding van de onafhankelijke commissie geformuleerd? Wat zijn de specifieke adviezen in verband met het modulaire karakter van de opleiding? Wat zijn daarvoor de argumenten? Met welke eventuele drempels moet rekening worden gehouden?

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 9 november 2017

van **DANIELLE GODDERIS-T'JONCK**

1. Dit dossier werd geagendeerd op de IMC van 20 november laatstleden. Er werd beslist om de prioriteit van dit dossier te verhogen. Er werd een werkgroep geïnstalleerd die belast is met de uitwerking van het hieronder vernoemde advies van de gemengde werkgroep betreffende de beroepen van de dringende geneeskundige hulpverlening.
2. De werkgroep opleiding van de onafhankelijke commissie was trekker in de formulering van het advies dat door de federale minister van Volksgezondheid werd gevraagd over de beroepen binnen de dringende medische hulpverlening. Eén van de concrete vragen die gesteld werd was of de ambulancier niet-dringend ziekenvervoer nog een plaats heeft in de Wet op de Uitoefening van de Gezondheidsberoepen of anders omschreven en herijkt moet worden in een strikt paramedische context.

Vlaanderen heeft geoordeeld dat het beroep van ambulancier niet-dringend ziekenvervoer best geformaliseerd blijft als een paramedisch beroep, omdat vooral het adequaat kunnen stellen, door competent personeel, van welbepaalde handelingen, tijdens de begeleiding van patiënten tijdens een transport, een essentieel onderdeel is van kwalitatieve zorgverlening. De werkgroep opleiding van de onafhankelijke commissie deed een voorstel rond de beroepen die nodig zijn en een beschrijving van de daaraan gekoppelde handelingen en vereiste kwalificaties.

Dit voorstel werd overgenomen in het geconsolideerd advies dat aan de federale minister van Volksgezondheid werd geformuleerd door de Federale Raad voor Verpleegkunde (FRV), de Federale Raad voor de paramedische beroepen (FRPB), de Hoge Raad voor Geneesheer-Specialisten en Huisartsen (HRGSH) en de Nationale Raad voor de dringende geneeskundige hulpverlening (NRDGH).

Er worden vijf beroepen voorgesteld: de eerstehulpverlener (inzetbaar binnen kleinschalige evenementen), de eventhulpverlener (inzetbaar op grootschalige evenementen of risicomaniëfestaties), ambulancier niet dringende hulpverlening, ambulancier dringende hulpverlening en medisch dispatcher 112. Elk van deze beroepen moet duidelijk gedefinieerd worden en er moet onderzocht worden welke de vereiste competenties zijn alsook welke de handelingen zijn die de betrokken beroepsbeoefenaar kan uitvoeren en binnen welke context deze kunnen worden uitgeoefend. Ook hiervoor werd een voorstel geformuleerd.

Er wordt een geïntegreerd modulair opleidingstraject voorgesteld, wat de efficiëntie moet verhogen. Er wordt immers ruimte gecreëerd voor mobiliteit tussen de verschillende opleidingen en beroepen. Dit vereist echter dat, gelet op de huidige bevoegdheidsverdeling binnen ziekenvervoer, dit model wordt uitgewerkt in nauw overleg tussen de federale overheid en de Gemeenschappen en Gewesten. Daarom werd de werkgroep geïnstalleerd die is samengesteld uit zowel de federale als de gewestelijke entiteiten.